

دعا نویسی و استخاره

دعانویسی و استخاره

س ۱۴۳۲. آیا پرداخت و دریافت پول در قبال نوشتن دعا جایز است؟
ج. دریافت یا پرداخت مبلغی به عنوان اجرت نوشتن دعاهاى وارده اشکال ندارد.

س ۱۴۳۳. دعاهاىی که نویسندگان آن ها ادعا می کنند که در کتاب های قدیمی دعا نقل شده اند، چه حکمی دارند؟
و آیا این ادعیه از نظر شرعی معتبر هستند؟ مراجعه به آن ها چه حکمی دارد؟
ج. اگر دعاها از ائمه اطهار (علیهم السلام) نقل و روایت شده باشند و یا مضامین آن ها حق باشد، تبرک جستن به آن ها اشکال ندارد. همان گونه که تبرک جستن به دعاهاى مشکوک به این امید که از معصوم (ع) باشند، اشکال ندارد.

س ۱۴۳۴. آیا عمل به استخاره واجب است؟
ج. الزام شرعی در عمل به استخاره وجود ندارد ولی بهتر است بر خلاف آن عمل نشود.

س ۱۴۳۵. بنا بر آن چه گفته می شود که در کارهای خیر نیازی به استخاره نیست. آیا در مورد کیفیت انجام آن ها و یا در مورد مشکلات پیش بینی نشده ای که در خلال انجام آن ها ممکن است پیش بیاید، استخاره جایز است؟ و آیا استخاره راهی برای شناخت غیب محسوب می شود یا این که فقط خدا از آن آگاه است؟
ج. استخاره برای رفع حیرت و تردید در انجام کارهای مباح است، اعم از این که تردید در اصل عمل باشد یا در چگونگی انجام آن. بنا بر این در کارهای خیر که در آن ها حیرت وجود ندارد، استخاره لازم نیست و همچنین استخاره برای آگاهی از آینده شخص یا عمل نمی باشد.

س ۱۴۳۶. آیا در مواردی مثل تقاضای طلاق یا عدم آن استخاره با قرآن صحیح است؟ و در صورتی که شخصی استخاره کند ولی طبق آن عمل نکند، حکم چیست؟
ج. جواز استخاره با قرآن یا تسبیح اختصاص به مورد خاصی ندارد، بلکه در هر امر مباحی که شخص راجع به آن تردید و حیرت داشته باشد به طوری که قادر بر اتخاذ تصمیم نباشد، می توان استخاره گرفت و از نظر شرعی عمل به استخاره واجب نیست هرچند بهتر است انسان با آن مخالفت نکند.

س ۱۴۳۷. آیا استخاره با تسبیح یا قرآن در مسائل سرنوشت ساز مانند ازدواج جایز است؟

ج. شایسته است انسان در اموری که می خواهد راجع به آن ها تصمیم بگیرد، ابتدا تأمل و دقت کند و یا با افراد با تجربه و مورد اطمینان مشورت نماید و در صورتی که با این کارها تحیر او برطرف نشد، می تواند استخاره کند.

س ۱۴۳۸. آیا چند بار استخاره برای یک کار صحیح است؟

ج. چون استخاره برای رفع حیرت است، بنا بر این بعد از برطرف شدن حیرت با استخاره اول، تکرار آن معنی ندارد مگر آن که موضوع تغییر کند.

س ۱۴۳۹. گاهی مشاهده می شود نوشته هایی که متضمّن معجزات امام رضا (ع) هستند با قراردادن آن ها بین صفحه های کتاب های زیارت که در زیارتگاه ها و مساجد وجود دارند، در بین مردم توزیع می شوند و ناشر آن ها هم در زیر آن ها نوشته است که هر کس آن معجزه ها را بخواند واجب است آن ها را به تعداد خاص بنویسد و در بین مردم توزیع کند تا به حاجت خود برسد، آیا این مطلب صحیح است؟ و آیا بر کسی که آن ها را می خواند، واجب است که به درخواست ناشر عمل نماید؟

ج. از نظر شرعی دلیلی بر اعتبار این امور وجود ندارد و کسی هم که آن ها را می خواند ملزم به عمل به درخواست ناشر مبنی بر نوشتن آن ها نیست.